

Endvidere er der i § 1, i Slutningen af Paragraffens 1ste Stykke, indføjet Ordet „vedligeholde“. Allerede efter den nugældende Lovgivning er Tiendeeren eller den sig selv ejende Kirke forpligtet til at vedligeholde Kaffelovne, som de af Synet ere kendte pligtige til at anskaffe, og det er selvfølgelig ikke Meningen med Loven, at denne Forpligtelse frentidig skulde bortfalde; men for at forebygge Misforstaaelse i denne Henseende bør Forpligtelsen udtrykkelig udtales i Loven. Naar derimod i § 2, 2det Stykke, 2det Punktum, Tiendeerejerens Forpligtelse til at bidrage til Anskaffelsen af et særligt Varmeapparat, naar saadan Anskaffelse er besluttet, er indskrænket til et saadant Beløb, som efter Synets Skjøn vilde medgaa til at anskaffe al-

mindelige Kaffelovne, medens hans Forpligtelse efter Loven af 7de Juni 1873 § 6 ogsaa omfatter et Ækvivalent for, hvad der vilde medgaa til at holde saadanne Kaffelovne i brugbar Stand, saa er denne Indskrænkning flet dels af Hensyn til, at det formentlig vil frembyde Vanskeligheder for Synet at fastsætte et saadant Ækvivalent, dels af Hensyn til, at Tiendeeren vil komme til at deltage i den Vigning, der frentidig ordentligvis vil finde Sted til Tilvejebringelsen af Midlerne til det særlige Apparats Vedligeholdelse i den Kommune, hvor han er bojet.

I øvrigt henvises til Bemærkningerne til det tidligere fremsatte Lovforslag, Rigsdagstidende 1891—92 Tillæg A., Spalte 3793—96.